शून्यं वासगृहं विलोक्य शयनादुत्थाय किंचिच्छनै-
निंद्राव्याजमुपागतस्य सुचिरं निर्वर्ण्य पत्युर्मुखम् ।
विश्रब्धं परिचुम्ब्य जातपुलकामालोक्य गण्डस्थलीं
लज्जानम्रमुखी प्रियेण हसता बाला चिरं चुम्बिता ॥

अत्र हि[1] संभोगशृङ्गाराख्यो[2] रसः ।

भावो यथा महापात्रराघवानन्दसांधिविग्रहिकाणाम्—

यस्यालीयत शल्कसीम्नि जलधिः पृष्ठे जगन्मण्डलं,
दंष्ट्रायां धरणी, नखे दितिसुताधीशः, पदे रोदसी ।
क्रोधे क्षत्रगणः, शरे दशमुखः, पाणौ प्रलम्बासुरो,
ध्याने विश्वम्, असावधार्मिककुलं, कस्मैचिदस्मै नमः ॥

अत्र भगवद्विषया रतिर्भावः ।

पदेनोच्यत इति । आनन्दसंवलितत्वमिह तादात्म्यसंबन्धेनानन्दविशिष्टत्वम्, न तु जनकतासंबन्धेन । विजातीययोर्ज्ञानानन्दयोस्तादात्म्याङ्गीकारोऽलौकिके न दोष इति सर्वमवदातम्) । **तदाभासेति** । रसाभासभावाभासेत्यर्थः । आदिना भावशान्त्यादीनां ग्रहणम् ॥ **शून्यमिति** । सख्यादिहीनमित्यर्थः । शयनाच्छय्यायाः किंचिदुत्थानं प्रियजागरणे झटिति संवरणार्थम् । उत्थाने शनैस्त्वं जागरणहेतुशब्दानुत्पत्तये निद्राव्याजं छलनिद्रां सुचिरनिर्वर्णनं च निद्रानिश्चयाय । तेन विश्रब्धं विश्वस्तं यथा स्यात्तथा परिचुम्ब्य । गण्डस्थलीमिति पत्युरित्यनुषज्यते । लज्जानम्रमुखी सतीत्यर्थः । केचित्तु—"लज्जत इति लज्जा क्रिया । तत्रैवालोकनानन्तर्यस्यान्वयः" इत्याहुः । तन्न । कृत्प्रत्ययानामभिधाननियम्यतया लज्जापदस्य लज्जाश्रयबोधे सामर्थ्याभावात् । स्थितादिपदाध्याहारेणैव एककर्तृकत्वमवधेयम् । बाला नववधूः । चिरचुम्बनं चाधिकर्णपरिशोधनार्थम् । वीरादिरसानामुदाहरणान्यग्रे दास्यति ॥ **यस्येति** । 'अलीयत' इति च दशसु वाक्येष्वन्वेति । शल्को मत्स्यत्वक्

---

1. अत्र पतिरालम्बनविभावः शून्यवासगृहादि उद्दीपनविभावः । पत्युर्मुखनिर्वर्णनादि अनुभावः, लज्जाहासव्यङ्ग्यहर्षादि व्यभिचारिभावः, रतिः स्थायिभावः तज्जो रसनिष्पत्तिः । अत्र रतेरुभयालम्बनत्वेऽपि नायकविषयिण्या नायिकानिष्ठायास्तस्या उद्रेको विशिष्य चर्वणाविषय इति सहृदयाः । एतत्पद्यममरुशतकस्य । विशेषजिज्ञासुभिस्तट्टीका विलोकनीया । एवमाद्युदाहरणश्लोकानामकारादिवर्णानुक्रमेण सूची ग्रन्थान्ते संश्लेषिता, यदाधारेण यतमानानां जिज्ञासापूर्तिः सुशका । किमत्र पठनपाठनानुपयुक्तेन लेखकलिलेनेति ॥

2. असाविति । असौ कृपाणे ॥

---

१. 'हि' क-ख-ग-पुस्तकेषु नास्ति. २. 'आख्यो रसः' ग-पुस्तके नास्ति.